

Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh.: Jens Teilberg Søndergaard
Sagsnr.: 2006-702-0033
Dok.: JTS40751

Notat

af den danske regering om EF-Domstolens dom i sag C-402/03, Skov Æg, og de konsekvenser, som dommen har for produktansvarsdirektivet

Formålet med produktansvarsdirektivet (Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/34/EF af 10. maj 1999) er en tilnærmelse af de nationale regler om produktansvar for herved dels at fremme varenes frie bevægelighed, dels at sikre beskyttelsen af forbrugere, der kommer til skade som følge af defekte produkter. Den danske regering støtter dette formål, men finder, at reglerne i produktansvarsdirektivet som senest fortolket ved EF-Domstolens dom er til hinder for, at dette formål realiseres i fuldt omfang.

Som bekendt blev det ved EF-Domstolens dom af 10. januar 2006 i sag C-402/03, Skov Æg, fastslået, at produktansvarsdirektivet ikke er til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder nationale regler, hvorefter en mellemhandler hæfter for producentens culpaansvar. Direktivet er dog til hinder for en national regel, hvorefter en mellemhandler hæfter for producentens objektive ansvar efter direktivet.

Efter den danske produktansvarslov hæftede en mellemhandler for producentens objektive ansvar efter direktivet. Dommen indebar derfor, at den danske produktansvarslov skulle ændres, og Folketinget har netop vedtaget et lovforslag, der ændrer produktansvarsloven i overensstemmelse med dommen.

Dommen medfører en indskrænkning i forbrugernes mulighed for at rette eventuelle erstatningskrav mod mellemhandlere, herunder sælgeren. Selv om der fortsat vil være adgang til på objektive grundlag at rette erstatningskrav mod producenten eller EU-importøren af et defekt produkt, der har forvoldt skade, er det i det praktiske liv af meget væsentlig betydning for forbrugerne, at de også har mulighed for at rette deres krav mod sælgeren af produktet, der jo langt oftere end producenten befinder sig i lokalområdet. Det er regeringens opfattelse, at mange forbrugere des-

værre vil opgive deres krav, hvis de kun kan henvende sig til en producent, der befinder sig uden for lokalområdet.

Det må forventes, at dommen vil give anledning til både flere og mere komplicerede retlige tvister end i dag, fordi ansvarsgrundlaget for producenter og mellemhandlere skal være forskelligt: Producenten *skal* være underlagt et objektivt produktansvar, mens mellemhandleren *ikke må* være underlagt et tilsvarende objektivt ansvar og *heller ikke må* hæfte for producentens objektive produktansvar. Hidtil har producenter og mellemhandlere som nævnt her i landet været ansvarlige over for forbrugerne på fuldstændig samme ansvarsgrundlag, og det har sikret en enkel og gennemskuelig ordning, hvor forbrugeren i praksis normalt har kunnet holde sig til én af parterne for at få erstatning. I det omfang sælgeren inden for dommens rammer f.eks. i stedet pålægges et ansvar baseret på egen eller producentens culpa vil det i sager om erstatningskrav mod sælgeren være nødvendigt også at inddrage producenten i sagen, fordi enten forbrugeren eller mellemhandleren vil have behov for at få belyst, i hvilket omfang defekten skyldes dennes culpøse adfærd.

De beskrevne problemer kan formentlig rent teknisk søges løst på flere forskellige måder. Den danske regering kan dog pege på, at man i Danmark har haft særdeles gode praktiske erfaringer med bestemmelsen om, at mellemhandleren hæfter for producentens objektive ansvar efter direktivet. En sådan hæftelsesregel indebærer som nævnt bl.a. den klare forenkling for de involverede parter, at erstatningssagerne på dette område kan afgøres på et ensartet ansvarsgrundlag. Det gør det også lettere at løse sagerne i mindelighed uden inddragelse af domstolene.

Som bekendt har Rådet ved sin resolution af 19. december 2002 (2003/C 26/02) om ændring af direktivet om produktansvar udtalt, at der er behov for at vurdere, om produktansvarsdirektivet bør ændres på en sådan måde, at der tillades nationale regler om leverandørens ansvar baseret på samme grundlag som ansvarsordningen i direktivet. Rådet anfører bl.a. i resolutionen, at muligheden for at fastsætte regler for leverandørers ansvar kunne indebære en række fordele for forbrugerne. I den forbindelse fremhæver Rådet, at et af Fællesskabets generelle mål er at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, jf. EF-traktatens artikel 153. Der er desværre endnu ikke taget konkrete initiativer på grundlag af resolutionen.

Den danske regering finder, at EF-Domstolens dom nu aktualiserer behovet for at genoverveje produktansvarsdirektivets udformning vedrørende mellemhandleres ansvar med henblik på, at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau på EU-plan i produktansvarssager, uden at erhvervslivet dermed pålægges urimelige byrder.

Regeringen har drøftet konsekvenserne af EF-Domstolens dom med danske forbruger- og erhvervsorganisationer. Der er bred enighed om, at det er i såvel forbrugernes som erhvervslivets

interesse, at reglerne om mellemhandlers produktansvar kan udformes på en så klar og gennemskuelig måde, at de ikke samlet set leder til unødige byrder for de involverede. Der er ligeledes bred enighed om, at en sådan klarhed og gennemskuelighed bedst kan opnås ved en ændring af produktansvarsdirektivet.

På den baggrund skal den danske regering opfordre Kommissionen til at fremsætte forslag om ændring af produktansvarsdirektivet. Regeringen stiller sig gerne til rådighed for Kommissionen med yderligere information om de danske erfaringer med det hidtidige hæftelsesansvar for mellemhandlere.